

ning, og derfor bør man nuancere sin vurdering af disse forhold.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak, og så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 14:09

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt knytte noget til det, som hr. Niels Helveg Petersen sagde til sidst til hr. Jesper Langballe, hvor han sagde, at der er en afgrund til forskel inden for islam i forskellige lande. Så får jeg lyst til at gentage det spørgsmål, jeg stillede Radikal Ungdom i søndags, hvor jeg havde fornøjelsen at diskutere med hr. Morten Helveg Petersen om dansk forsvarspolitik. Til et spørgsmål fra Radikal Ungdom vedrørende muligheden for at skabe et demokrati i Afghanistan, spurgte jeg netop – jeg har nævnt det tidligere i dag – om der findes noget muslimsk demokrati i verden?

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:10

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror ikke, der findes et demokrati i et muslimsk land, som jeg sådan uden videre ville kalde demokratisk. Det mener jeg ikke. Men jeg tror, at man er nødt til samtidig at sige, at når tyrkerne går til valg, er det demokratiske valg. Det er demokratisk proces, der fører til udpegelsen af deres regering.

Men så er der jo en række træk i det tyrkiske samfund, som jeg er kritisk over for. Jeg er i øvrigt også meget kritisk over for den massive og helt overdrevent store militære tilstedeværelse, tyrkerne har på det nordlige Cypern. Det er der ingen grund til ikke at være kritisk over for, så det er ikke, fordi der ikke er kritikpunkter, men man må erkende, at der holdes valg, som er demokratiske, og der udpeges en regering, som er i overensstemmelse med valgets resultat.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:10

Søren Krarup (DF):

Det helt elementære er jo, at der ikke kan være demokrati, hvor der er en hellig lov, som omstøder folkets beslutninger. Og sådan er det i islam. Nu forlanger jeg ikke, at hr. Niels Helveg Petersen skal have dybt kendskab til kirkehistorie, til teologi, men det er faktisk det, der er kernen i

sagen. Der er ikke mulighed for et demokrati, hvor de hellige love skal bestemme og det er præsterne, der giver loven.

Men jeg vil godt stille hr. Niels Helveg Petersen et spørgsmål. Han nævnede før, at det i Tyrkiet er spørgsmålet om fremskridt eller tilbagegang. Hvis det er sådan, at demokratiet går frem, det vil sige, at folkets flertal får sin vilje, så bliver landet jo totalt islamisk, for 98 pct. af tyrkerne er muslimer. Hvis det bliver sådan, at militærdiktaturet beholder magten, undertrykkes befolkningen, men så får man måske lidt mere i retning af det, man kalder en sekulær stat. Hvad er egentlig fremskridt for demokratiet? Er det et fremskridt for demokratiet, at de 98 pct. undertrykkes, og hr. Erdogans døtre må sendes til USA for at kunne bære tørklæde under deres uddannelse, eller er det et fremskridt for demokratiet, at militærdiktaturet hersker?

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Niels Helveg Petersen (RV):

Den grundlæggende præmis for spørgsmålet forstår jeg ikke og anerkender jeg ikke. De love, der gælder i Tyrkiet, er de love, der vedtages af et demokratisk valgt parlament, som har en regering, som er i overensstemmelse med parlamentets flertal. Sådan bliver lovgivning til i Tyrkiet, og det er jo netop også derfor, at det giver mening for vestlige regeringer at lægge pres på den tyrkiske regering for at opfylde Københavnskriterierne og for at gøre fremskridt i demokratisk henseende.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

På mange områder er den her debat jo i grunden forholdsvis enkel, selv om man ikke skulle tro det, når man hører den. Man kunne vel opsummere det meget kort: Tyrkiet er et land som alle andre. Tyrkiet skal leve op til de krav om menneskerettigheder og demokrati, som alle andre lande skal leve op til, for at blive medlem af EU. I den forbindelse er det jo vigtigt, at det er det tyrkiske folk, der bestemmer, og at den endelige beslutning om, hvorvidt Tyrkiet skal være fuldgyldigt medlem af EU, træffes af det tyrkiske folk på en demokratisk måde.